

1. 'Vier geen Kerst!'

Aravind

Zo zouden alle dagen moeten beginnen! In kleermakerszit, zijn kin in z'n handen, kijkt Aravind tevreden toe hoe zijn moeder de idiyappam voor het ontbijt klaarmaakt. Ze houdt de ronde pers boven de pan en draait rustig aan de molen. Tientallen sliertjes rijstdeeg kronkelen eronderuit. Het is een feestelijk gezicht. En – yes! – nu stopt ze er nog het vlees van een kokosnoot bij ook! Als mama dat meekookt, is ze in een goede bui, want zo'n kokosnoot maakt het ontbijt natuurlijk wel duurder. Maar ook veel lekkerder!

Zijn moeder zet een bord met gekookte rijstslertjes voor hem op de vloer.

'Top!' lacht Aravind.

Ze knikt hem toe. 'Nu kan het weer. De bruiloft is betaald!'

Aha, als hij het niet dacht! Hij vermoedde al dat papa en mama het geld voor het huwelijk van Deevia helemaal niet hadden. De laatste tijd is hij weleens bang geweest dat alles wat papa met vissen verdiende, naar Deevia's aanstaande schoonfamilie ging. Dat soort gedachten probeerde hij altijd direct diep weg te stoppen. Want wat hielp al dat gepieker? En wat kon hij eraan doen?

Maar nu hebben ze het geld dus eindelijk bij elkaar! Ze hoe-

ven niet langer elke roepie¹ zeven keer om te draaien voordat ze hem durven uit te geven.

Hij moet blij zijn dat hij maar één zus heeft, bedenkt hij, terwijl hij genietend de eerste hap neemt. Je zult er zeven hebben ... Dan krijg je de rest van je leven nooit meer een kokosnoot bij je idiyappam!

Hij begrijpt nu beter dan ooit dat oom Mohan en tante Sunita hun jongste baby Pothum hebben genoemd. *Genoeg meisjes* is een goede naam voor een vierde dochter. Hij hoopt maar voor hen dat zij er inderdaad niet nog een meisje bij krijgen, want met deze vier hebben oom en tante al zorgen genoeg. Hoe zullen ze voor alle vier ooit een bruidsschat bij elkaar krijgen? Ritu, de oudste zus van de kleine Pothum, is al dertien. Dus veel tijd om te sparen hebben ze niet meer!

Maar als je veel zussen hebt, heb je ook veel feesten. Dat is natuurlijk wel weer leuk. O, wat heeft hij zin in de bruiloft van Deevia! Vooral nu papa en mama hebben gezegd dat Insiya toch mag komen. Hij zal het haar zo meteen vertellen!

Zodra Aravind het ontbijt opheeft en een kort gebed heeft gepreveld bij het huisaltaar, gaat hij zijn kippen voeren. Daarna rent hij naar het boerderijtje van de buren.

Op het moment dat hij naar binnen wil gaan, blijft hij verschrikt staan. Op de deur van Insiya's huis hangt een stuk

1: Een muntje dat ongeveer 1 eurocent waard is.

papier. *Vier geen Kerst!!!* staat er met grote letters op. De tekeningetjes die om deze drie woorden heen zijn gekrabbeld, spreken duidelijke taal: een mes, een pistool, rode vlekken ... Bloed!

Aravind kijkt schichtig om zich heen, rukt het papier van de deur en frommelt het in zijn zak. Nog één moment blijft hij staan om diep adem te halen, dan buigt hij zijn hoofd om door de lage deuropening onder het rieten dak naar binnen te stappen.

